

hafið þið, þannu í Ameríku, laf þá niður með öllu?"
"Hvada manna síða eru þad, Ólafur minn?" sagði Ánni.
"Þú ert niður í undan og heilsar engum með nafni! Þetta var þó síður okkar, í tættu
ferðum á milli, áður fyrrum og svo er nú í dag. - Eg þygg, að þú, sem ert mikinn,
þyki ert eitthvað stöðugt ferðum, sem elsti heilum uppi í vottum manna og þad með
nafni!"
"Hed nafni?" sagði Ánni, hvernig á ég að heilsa þeim með nafni, sem ég elsti
þetta og veit engin deili á?"
"Þú ert hótlegur! Eg skal segja þér til með þad. - Þessi, sem kemur þarna í mót
okkar, heitir Jóhann, og heilwadu honum ni með nafni!"
"Já, sjálfsgaf," sagði Ánni, og í sama bili mætti Ánni Jóhann; dragnast áfram
með best sína, kallar til hans og segir:
"Kondur ni blessaður og sell, Jóhann minn!" Helder Ánni síðan áfram, á
þess að staldra við, en Jóhann klypti í lamm klærs síns og sagði, í hálfmenni þó og
í kamm og veru orðanna og mætti:
"Kö - kondur sell! - Hva? - Kondur sell!" og staldraði við, til þess að vita, hvort
þessi óþunni mætti, sem heilsaði honum svo óþæglega, segði ekki eitthvað meira
en hann var þotinn fram hjá. Jóhann mætti síðan Ólafi, heilsar honum og segir:
"Hva - hvada mætti var þetta, sem ég mætti?"
"Hann er frá Ameríku!"
"Frá Ameríku? - Og hann þetta mig!"
"Jaja," sagði Ólafur, hvernig ertu þad, að hann þetta þig?"
"Já, - hann heilsaði mér með nafni. - Hvada þetta hann mig?"
"Þú veit ég elsti, en þeir þetta alla menn um allan heim, þessi Ameríkumenn."
"Jaja, - sem þeir svo óþæglega, og það?"
"Þad er víst; en til þess þessa þeir að vera í Landingar!"
"Já, - af hverju, Ólafur minn?"
"Af því að þeir eru svo gáfuðir; gáfuðir eru allir menn í Ameríku!"
"Já, ni stál ég! Hann hefið elstiga þetta mig síðan ég er stótt í l'etinni (Grind-
viti), og mun að þetta svo vel. - Heitir hann elsti Eklandur?"
"Hér hann heitir Ánni, og var einn sinni á öðrum eyri."
"Jaja, þá þetta ég hann þar elsti - og veit ni sell!"